

Predikan första advent

2020-11-29

Predikan på distans

Kyrkoherde Sten Rydh

Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Herren kommer till sin kyrka

I Guds, Faderns och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön: Käre himmelske Fader! Vi tackar dig för att vi nu får fira det nya kyrkoåret. Tack för att du kommer till din kyrka genom ordet och sakramenten. Tack för att du har berett oss frälsning genom din Son, Jesus Kristus. Hjälp oss genom din helige Ande så att vi noga lyssnar på ditt heliga ord, tar det till våra hjärtan, tror på det och lever efter det. Var med oss alla dagar och för oss så till sist in i din himmelska boning där vi får prisa och lova dig tillsammans med änglarna och alla heliga i alla tider. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext. Evangeliet 1:a årg. Matt. 21:1-9

1 Vid den tiden, när Jesus och hans lärjungar närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget, sände Jesus i väg två lärjungar 2 och sade till dem: "Gå in i byn där framför er. Där ska ni genast finna en åsna som står bunden med ett föl bredvid sig. Ta loss dem och led dem till mig. 3 Och om någon säger något till er, ska ni svara: Herren behöver dem. Och han ska strax skicka i väg dem." 4 Detta hände för att det som var sagt genom profeten skulle uppfyllas:

5 Säg till dottern Sion: Se, din kung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna, på en arbetsåsna's föl. 6 Lärjungarna gav sig i väg och gjorde som Jesus hade befallt dem. 7 De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. 8 Den stora folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde på vägen. 9 Och folket, både de som gick före honom och de som följde efter, ropade:

Hosianna, Davids son! Välsignad vare han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!

Predikotexten är idag evangelietexten om hur Jesus rider in i Jerusalem. Rubriken i evangelieboken är "*Herren kommer till sin kyrka*". Ordet *advent* betyder också *ankomst*. Vi skall därför idag stanna inför tre viktiga saker om hur Jesus Kristus kommer till oss i sin kyrka.

1. Kristi ankomst var förutsagd genom profeterna.
2. Kristus kom för att lida och dö för oss.
3. Kristus kommer idag genom ordet och sakramenten.

1. Kristi ankomst var förutsagd genom profeterna.

Vi skall först lägga märke till hur Jesus även som människa är allvetande. När Guds Son blev människa var det Gud själv som i sig upptog den mänskliga naturen. Så är Jesus Kristus både sann Gud och sann människa. Han vet allt som kommer att ske. I vår text är Jesus med sina lärjungar på väg till Jerusalem. De skall strax komma fram till byn Betfage vid olivberget (oljeberget). Jesus vet att det där står en åsna med ett föl. Han vet att han om en stund skall rida in i Jerusalem på detta åsneföl så att profeten Sakarjas profetia uppfylls. Så löd denna profetia:

*Fröjda dig stort, dotter Sion! Jubla, dotter Jerusalem!
Se, din kung kommer till dig, rättfärdig och segerrik är han.
Han kommer ödmjuk, ridande på en åsna, på en åsninnas föl.
Jag ska ta bort vagnar ur Efraim och hästar ur Jerusalem.
Stridens bågar ska bort, och han ska tala frid till hednafolken.
Hans välde ska nå från hav till hav,
och från floden till jordens ändar. (Sak. 9:9f)*

Profeten Sakarja trädde fram efter den babyloniska fångenskapen tillsammans med profeten Haggai. Detta var omkring 520 f. Kr. Gud hade redan direkt efter syndafallet utlovat att en frälsare skulle komma: kvinnans säd som skulle trampa sönder ormens huvud (1 Mos. 3:15). Patriarkerna *Abraham, Isak och Jakob* hade fått löftet att denne frälsare skulle vara en avkomling av deras säd. Genom tron på denne Messias blev *Abraham* rättfärdig (1 Mos. 15:6) och samma löfte upprepades gång på gång under hela gamla testamentets tid. För *Mose* uppenbarade sig Herren i törnbuschen och lovade honom att folket skulle befrias ur Egypten (2 Mos. 3). Så instiftades *påsklammet* som en förebild för Kristus och befrielsen från synden (2 Mos. 12:13). Genom *Bileam* förkunnade Gud att en stjärna skulle träda fram i Jakob, en spira i Israel (4 Mos. 24:17). Det skedde när Jesus föddes. *Mose* fick därefter budskapet om den store Profeten, som alla människor skulle lyssna till (5 Mos. 18:15, 18, Apg. 7:37).

Senare uppenbarade sig Gud för Hannas son *Samuel* när han som pojke bodde hos Eli i templet. Samuel fick då budskapet om en präst som skulle uppstå och vars tempel skulle vara för evigt (1 Sam. 2:35). Förebilden för detta var *Davids* son *Salomo*, som skulle bygga det jordiska templet. Men Kristus skulle efter *Melkisedeks* förebild bli en evig konung och överstepräst i det himmelska templet (1 Mos. 14:8ff, Hebr. 5:6, Ps. 110:4). Därefter profeterade *Jesaja* om jungfrun som skulle föda en son (Jes. 7:14) och om Herrens lidande tjänare, som skulle dö för hela världens synd (Jes. 53:5, Apg. 8:27-39). *Jeremia* predikade om det nya förbundet, som skulle skänka syndernas förlåtelse (Jer. 31:31-34). Så är Kristi ankomst förutsagd på många, många ställen i hela gamla testamentet. En av de sista profeterna är just Sakarja, som Jesus citerar i vår text om Herren som rider på åsnan. Sakarja hade också sagt: *Herren Sebaot skall vårda sig om sin hjord, Juda hus... Från den hjorden skall en hörnsten komma (Sak. 10:3f)*. Och Paulus skriver: *Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv (Ef. 2:20)*.

2. Kristus kom för att lida och dö för oss.

Mäktiga kungar kom ridande på hästar och hade många vagnar med sig. När profeten Elisa verkade kom den arameiske kungen med hästar och vagnar och en stor här för att fånga och tillintetgöra Elisa och Guds folk.

När gudsmannens tjänare tidigt på morgonen steg upp och gick ut, se, då hade en här med hästar och vagnar omringat staden. Tjänaren sade till gudsmannen:

O, min herre, vad ska vi ta oss till? Han svarade: "Var inte rädd! De som är med oss är fler än de som är med dem." Och Elisha bad: Herre, öppna hans ögon så att han ser. Då öppnade Herren tjänarens ögon, och han fick se att berget var fullt av hästar och vagnar av eld runt omkring Elisha. (2 Kung 6:15ff).

Världens mäktige anfaller Guds kyrka med all sin makt. Kristi fiender lurade på honom och sökte på allt sätt tillintetgöra honom. Av rädsla för folket höll de sig ännu stilla när han red in i Jerusalem. Kristus kom då som en fattig man, ridande på en åsna, ja på en ung åsnefåle. Paulus skriver: *Ni känner ju vår Herre Jesu Kristi nåd. Han var rik men blev fattig för er skull, för att ni genom hans fattigdom skulle bli rika (2 Kor. 8:9).* Folkmassan jublade och ropade: *Hosianna, Davids son! Välsignad vare han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!* Detta var ett känt ord från Psaltaren (118:25f). Många förväntade sig att Jesus skulle träda fram som en stor jordisk kung och befria folket från ockupationsmakten, romarna.

Men det var inte alls Guds plan. I samma psalm (118) talas det om stenen som husbyggarna förkastade, men som har blivit en *hörnsten* (v. 22). Det skulle snart visa sig att folkmassorna som ropade *Hosianna* en kort tid därefter skulle ropa *korsfäst, korsfäst!* (Matt. 27:22ff). Jesus visste detta. I örtagården vändades han storligen inför sitt lidande och svettades blod. Han ängslades och blev bedrövad ända till döds och han bad: *"Min Far! Om det är möjligt, så låt den här bägaren gå förbi mig. Men inte som jag vill, utan som du vill."* (Matt. 26:36ff). Så kom Messias, Kristus, inte som en jordisk härskare utan som en fattig, utblottad och lidande Herrens tjänare. Allt detta gjorde han för vår skull, för hela det syndiga människosläktets skull. *Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade (Jes. 53:5).* Det är också märkligt att se hur stället hos Sakarja om hur Messias skall rida in i Jerusalem på en åsnefåle fortsätter med budskapet om syndernas förlåtelse. Sakarja skriver: *Och för dig ska jag på grund av ditt förbundsblod befria dina fångar från den vattenlösa hålan (Sak. 9:11).* Förbundets blod är Kristi dyrbara blod som har blivit utgjutet för hela världens synd. Fångarna är alla vi människor, som nu befriats från syndens fängelse, den förskräckliga hålan utan vatten.

3. Kristus kommer idag genom ordet och sakramenten.

Första advent har blivit en dag då fortfarande många människor kommer till kyrkorna. Det är en stark och god tradition. Det är tveksamt om ens den hemska coronasjukdomen kan hålla folk hemma denna dag. Men liksom de många jublande människorna i Jerusalem snart blev besvikna på denne Kristus, som inte alls ville framträda som en jordisk konung blir vår tids människor besvikna på en kristendom som inte lovar jordisk lycka och framgång. Många vänder hela kristendomen ryggen och besöker endast kyrkorna vid dop och begravningar eller möjligen vid första

advent. Få är det som ser högmässan och firandet av den heliga nattvarden som det andliga livets nödvändiga grund. Och bland dem som ändå vill vara aktiva kyrkomedlemmar ljuder idag på de flesta håll en förkunnelse som inte längre vill veta av läran om Bibeln som Guds heliga och ofelbara ord. Dessa moderna "adventsförkunnare" utlovar himlen till alla godhjärtade människor och framhåller att vi inte längre skall betrakta de icke-kristna religionerna som falska. Man predikar om en Kristus som skall förbättra världen och man drömmer om att alla kyrkor skall förenas kring ett urvattnat evangelium, som inte är något evangelium alls. Kyrkornas högsta företrädare pläderar för sådant som Bibeln strängt förbjuder medan de samtidigt förklarar att de som i alla stycken förkunnar så som Bibeln säger inte längre är välkomna, varken som präster eller kyrkomedlemmar. Dessa kyrkor lockar ofta med vackra gudstjänster, rika liturgier och jublande körer men kännetecknas tyvärr av frånvaron av den sunda, bibliska läran.

Bland dem som ändå vill hålla fast vid Bibeln som Guds ord finns ofta ett stort andligt svärmeri. Man drömmer om märkliga händelser i Israel och ett jordiskt tusenårsrike där Kristus inte är den fattige och utblottade, lidande tjänaren, utan en jordisk Herre som skall besegra jordiska fiender vid Harmageddon och sedan regera här på jorden. De förkunnar alltså en Messias av samma slag som folket i Jerusalem förväntade sig: en jordisk konung. Men Bibeln lär inte så. Bibeln lär klart och tydligt att Herren kommer till oss här och nu på ett stillsamt och föraktat sätt i Guds ords predikan, dopets vatten och nattvarden bröd och vin. Tecknet på Kristi ankomst till sin kyrka är inte stora väckelsekampanjer och världsvida organisationer för att försöka få med så många som möjligt. Tecknet är inte enheten kring påven som symbol för kyrkans enhet. Tecknet som Gud har gett oss är Guds ords rätta förkunnelse, en förkunnelse som i alla delar utlägger Skriften precis så som profeter, apostlar och Jesus själv har lärt oss. Tecknet är en förkunnelse som säger nej till varje falsk lära men jag till sanningen. Tecknet är läran att dopet föder oss på nytt i kraft av Jesu befallning och löfte. Tecknet är att Kristi kropp och blod blir närvarande när instiftelseorden på Jesu befallning ljuder över bröd och vin och att vi så i nattvarden verkligen äter och dricker Kristi sanna kropp och hans sanna blod till syndernas förlåtelse. Tecknet är att vi i avlösningen från prästens mun hör Gud själv uttala förlåtelsen över alla våra synder.

Så är första advent inte ett ja till stormande hästar och vagnar och en kristendom som ska förändra världen. Nej, första advent är inledningen på det kyrkoår som lär att Herren kommer till sin kyrka som en fattig, utblottad tjänare på en ringa åsna. Han gör det för vår skull, så att var och en som tror inte skall förgås utan ha evigt liv.
Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre.
Amen.